तेषां पत्रस्थान्यासुरायणीया वासुरायणीया वात्तान्तवेया प्राञ्जला ऋग्वर्धभेदा प्राचीन-बीत्या ज्ञानयीत्या राखायनीयाचिति। तच राखायनीयानां नव भेदा भवन्ति। राखाय-नीया: । भारतायनीया: । भावायनीया: इति शाल्यस्याः इति च पाठः। साललाः। बात्यमुद्भवा इति वा पाटः। मौत्रवाः। इति तु भाखी नास्ति। खल्बलाः। महाखल्बलाः। जाङ्गलाः । कीयुमाः । गीतमाः । जैमिनीया-चिति। तेषामध्ययमधी सामवहसाणि सामानि च चतुर्देश अरौ धतानि। दशेति द्रमसम् वालखिल्याः वसुपर्याप्रेच्यः । जाचित् पुस्तके नवतिद्रश्रतिवालखिन्यः ससुपर्यप्रेच्यः इति च पाठः। एतत् सामगर्यं स्टूतम्॥ #॥ चायर्ववेदस्य नव भेदा भवन्ति। पेपालाः। दानाः । प्रदानाः । स्तातः । स्तीता इति च पाठ:। सीता:। ब्रह्मदावना:। भीनकी। देविद्याती। चरणविद्याचिति। दाता प्रदाता खौता ब्रह्मदीपभी वेदभी इति भाष्ये नामा-न्तरम्। तेषासध्ययनं पच कव्यानि भवन्ति। नच चकल्यो विधानकल्यो विधिविधानकल्य: संहिता प्रान्तिक व्यक्षित। सर्वेषामेव वेदाना-सुपवेदा भविना। ऋग्वेदस्यायुर्वेदः। यजु-र्चेंदस्य धनुर्वेद उपवेद:। सामवेदस्य गान्धर्य-वेद उपवेद:। अथर्ववेदस्य प्रस्तप्रास्ताशि भवन्ति ॥ 🛊 ॥ (अथवंदेदस्य तत्त्रशास्त्राणीखेदं सुष्ठ मन्यते। तथा च शुक्रगीतौ। ४। ३। २०। "ऋग्यजु:सामचाथका वेदा खायुर्धतु:क्रमात्। गान्धकंश्वेव तन्त्राचि उपवेदाः प्रकारिताः॥") ऋगिदस्यात्रेयगीतं ब्रह्मदेवतां गायत्रं छन्दः। ऋग्वेदो रुकावर्णः पद्मपत्रायताचः सुविभक्तयीवः कुचितकेश: ग्रम्थ्रुश्वेतवर्ण: द्विर्दातसंयुत: ॥#॥ यजुर्वेदस्य भारदाजगोत्रं दहदैवतं त्रेष्ट्रभं छन्दः। यजुर्वेदः क्रश्रो दीर्घः कपाली ताम्नवर्णः का चनगयन: आदि खवर्णी वर्णेन पचारित-मात्र: ॥ ॥ सामवेदस्य काख्यपगोत्रं विष्णुदेवत्यं वासी मुचिवासा: इति च पाठ: । चौमी इलाप पाठ:। दान्ती चम्मीं दखी काचनगयन: चादित्ववर्षां वर्षेन यहरतिमाचः ॥ ॥ अथर्व-वेदस्य वैजानगीचं इन्द्रदेवतां चातुर्भं इन्दः। अथर्वदेरसी स्माचकः कथाः कामकपी ज्ञद-कमों ह्येव साध्या: ज्ञुदकिमें ब्लेव साध्या इति वा पाठ:। सवियद्याः सक्ताद्याः स्कृषि गातवः सदानल्याः परिक्रयान्यस्ति नवर्जिमात्रः। यम्यानारे विश्वासा विश्वक्रमा खग्राखा-ध्यायी। प्राची महानीलोत्यलवर्णी वर्णन एग्र-रितमान इति च पाठ: ॥ #॥ अथ धानम्।

> "ध्यायामि लां पद्मपत्रायताचं कु चितकेशं बहारेवत्यमायम्। गायसंत्र ऋखेदमानेयगोनं वकावर्थे असञ्जलोमप्रमाणम् ॥

वन्दे रोइं जैएमं तामवर्ष भारहानं रुकानेनं क्रणाङ्गम्। यज्ञ वेदं दीर्घमादिवावणे कापालिनं पच चार्तिमाचम् ॥" #॥ य इदं दैवतं रूपं गोनप्रमाणं इन्दोवर्थं वर्षयित स विद्यां लभते स विद्यां लभते। जन जन वेदपारी भवति अवती वती भवति अप्रयत: प्रयतो भवति अन्नस्पारी जस्तारी भवति जातिसारी जायते ॥ # ॥ "य इदं चरणवृष्टं पर्वसु आवये द्वितः। घौतपामा युचिविप्रो बच्चभूयाय कव्यते । य इदं चरणवृद्धं आह्वकाचे सदा पठेत्। . व्यव्यमभवत् आहं पिल्यास्पतिष्ठते । योवधीते चरवायुष्टं स विद्यः पङ्क्तिपावनः। पावयत्यखिलान् पूर्वान् पुरुषान् सप्त सप्त च ॥ य रमा विपुता देवा अन्दतल्य गच्छति। लोकातीतं महाग्रानां चन्दतवच् गच्छति ॥" गच्छतों नम इत्याच भगवान चास: पारा-भ्रारीयो वासः पाराभ्रायः । इति वासर्चितं चर्यायुक्तं समाप्तम् ॥ (धनम्। यथा, ऋग्-वेदे। =! ७३।१।

"अभि रथं न वेदाम्।" "वैद्यं वेदो धनम् धनश्वितम्।" इति तङ्कार्थ स्यायाः॥ चतुःसंख्यावाचकः। यथा, साहित्य-इपेंगा । १ । २६४। "तदेवमेकपचाश्रद्धेदाक्तस्य ध्वनेमंता:। सङ्करेण चिरूपेण संख्या चैकरूपया। वेदखायिग्रराः श्हिरिष्ठवायायिवायकाः ॥" दर्भसृष्टि:। यथा, मनु:। १। ३६। "वै यवीं धार येद्य एं सोदक च कम क जुम्। यज्ञोपवीतं वेदच सुभे शीका च कुक्छते ॥") वेदगर्भ:, पुं, (वेदा गर्भे चन्तरे यखा।) ब्रह्मा। (यथा, भागवते। २। १। २१। "एतदेवाताभू राजन् नारदाय विष्टक्ते। वेदगर्भीरभ्यधात् बाचाद्यदाच चरिरात्मनः॥") त्राचाया:। इति हैमचन्त्र:॥ जागतं छन्दः। सामवेदो निक्यसनी शुचि: शुची विद्युप्ति:, खी, (वेदानां गुप्ति:।) बाचाणादि-कर्त्तृकवेदरचा। इति केचित्॥ वेदनं, विज्ञी, स्त्री, (विद् + खाट। पर्च। "चड्डि-वेदना, विन्दिविदिश्य उपसंख्यानम्।" ३।३। १००। रत्यस्य वार्त्तिकोत्वा युच । ) चानुभवः। तत्पर्थाय:। संवेद: २। इत्यमर:। ज्ञानम्। दु:खम् । इति मेदिनी ॥ विवाद्य: । यथा,-"पाश्चियश्चमं स्कार्: सवर्षाद्वपदिश्वते । व्ययवर्णीखयं ज्ञेयो विधितद्वा इकमीशि भर: चित्रयया याद्य: प्रतीदी वैश्वकत्यया। वसनख द्या याचा मूहयोत्करवेदने ॥"

इति मानवे ३ अध्याय: ॥ # ॥ पायीति। समाननातीयासु ग्रह्ममागासु इस्त-यहणलच्यः संकारो ग्रह्मादिशास्त्रेण विधी यते। विजातीयास पुनरु ह्यमानास विवाह-कर्माण पाणियइगस्माने अयमनन्तरश्लोके वस्त्रमाखो विधित्रैयः। ग्रार इति। चित्रयया पाणियच्यासाने बास्यविवाहे बास्यण्डस-परिग्रहीतकाखेकदेशो याह्यः। वैश्वया बाह्ययचित्रविष्ठत-ब्राष्ट्रगणचित्रयविवाहे प्रतीर कदेशी यात्तः। सूदया पुनिह जातित्रय-विवाहे प्राष्ट्रतवसनद्भा याह्या। इति कुझूक-

वेदनिन्दकः, गुं, (वेदं निन्दतीति । निन्द + खुल्।) नास्तिकः । इति ज्टाघरः ॥ (यथा, यमः ।३०। "दुभंगो हि तथा घडः पाषंडी वेदनिन्दकः॥") नुहुच्य ।

वेदपार्गः, चि, (वेदख पारं गच्छतीत । गम + ड:।) वेदवेत्ता। ब्रह्मज्ञानी। यथा,-"चक्रवाकाः ग्ररदीपे इंसाः सरसि मानसे। तिश्भिजाताः क्रवचेत्रे ब्राह्मणा वेदपारमाः ॥" इति आहतत्त्वे पिलगाया॥

वेदमाता, ऋ की, (वेदानां माता।) गायची। "योवधीतेवहत्वहत्वेतां सावित्रीं वेदमातरम्। विज्ञायार्थे ब्रह्मचारी स याति परमां गतिम्। गायची वेदचननी गायची लोकपावनीम्। न गायला: परं जप्यं एति इत्राय स्थते ॥" इति की में उपविभागे १३ खध्याय: ॥ # ॥

दर्गा। यथा,-"ब्रिक्ष वेदमाहलाहायकी चर्यायना। वेदेश चरते यक्षात्तेन सा ब्रह्मचारियी॥" इति देवीपुरागी ४५ अधाय:

वेदवती, स्त्री, (वेदं ज्ञानमस्यस्या इति। वेद +सतुप। सख व:। खियां डीव।) कुण्र# ध्वजराजकचा। या जन्मान्तरे सीता। यथा, विद्विवाच।

"लं गच्छ तपसे देवि ! पुष्करच सुपुग्यदम् । श्वता तपस्यां तजेर खर्गेनच्यीभेविष्यति ॥ सा च तदचनं श्रुला प्रतय्य पुष्करे तपः। दियं चित्रच वर्षेष खर्मे त्यी वंभूव ह । सा च कालेन तपसा यज्ञकुष्डससुद्भवा। कासिनी पाखवानाच द्रीपरी हपरात्मना । क्षते युगे वेदवती कुग्रध्वनसुता सुभा। चेतायां रामपत्नी सा सीतित जनकात्मजा । तक्काया दौपदी देवी दापरे हपदास्मना। विद्यायगीति सा प्रोक्ता विद्यमान्युगचये ।" इति ब्रह्मवैवर्ते प्रक्रतिखर्छ १२ व्यथाय: ॥

(पारिपाचपर्वतस्थनदीविश्वेषः। यथा, मार्के-क्रिये। प्र । १६। "वेद्स्यतिवेदवती हनन्नी सिन्ध्रेव च।") वेदवदनं, क्ती, (वेदानां वद्वसिव।) वाकरणम्।

यथा,-"यो वेद वेदवद्गं सद्गं हि सन्धग्-ब्राज्याः स वेदमपि वेद किमन्यप्राज्यम्। यसादतः प्रथममेतदधीत्व धीमान् भाष्यान्तरस्य भवति श्रवशिश्विकारी॥" इति चिह्नान्ति प्रिरोमणौ गोलाध्यायः ।